„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 182. Czwartek 8. Sierpnia 1867. Rok wydania 57.

Część nieurzędowa.

„Gazeta wiedeńska“ z dnia 6go b. m. ogłasza pismo odręczne Jego Ces. Mości do profesora Mittermajera w Heidelbergu z powinszowaniem z powodu ośmdziesiątej rocznicy urodzin tego znakomitego uczonego. Najwyższe to pismo nadaje profesorowi Mittermajerowi wielką wstęgę orderu Franciszka Józefa w uznaniu jego wysokich zasług około umiejętności prawa niemieckiego i prawodawstwa, tudzież w ocenieniu wdzięcznem korzystnego wpływu na postępowanie sądowe w Austryi, jaki wywarły jego dzieła.

O nastąpić mającym zjeździe w Salcburgu podaje „N. fr. Presse“, jak powiada z kompetentnego źródła następujące szczegóły:

Cesarstwo francuscy wyjadą niewątpliwie 17go sierpnia i przybędą do Salzburga albo jeszcze tego samego dnia albo 18. rano. Odroczenie podróży Napoleona III. do tego dnia nie jest skutkiem wysokich politycznych pobudek i mniemanych niebezpieczeństw chwilowego położenia, jak z wielu stron przedstawić usiłowano. A lubo położenie polityczne Europy kryje w sobie pod wielu względami niebezpieczeństwa, nie są one jednak tak groźne, jak je z wielu stron malują. Zwłoka w przyjeździe do Salzburga spowodowaną jest jedynie obchodem 15. sierpnia, gdyż Cesarz Napoleon pragnie przepędzić dzień ten w Paryżu i przyjmować jak zwykle deputacyę i korporacye. Początkowo naznaczony czas spotkania się obu monarchów między 6tym a 8mym b. m. odłożony został z woli dworu austryackiego, gdyż nie można było tak śpiesznie poczynić przygotowań do przyjęcia stosownego monarchów w małem mieście. Skoro zaś przygotowania nie mogły być wykończone na 6go, musiano odłożyć podróż aż po 15tym. Nie masz wcale powodów politycznych w tej odwłoce. Również są bezzasadnemi twierdzenia co do cechy tego zjazdu. Jest on czysto konwencyonalnym i spowodowany został życzeniem Napoleona III., który chciał objawić domowi ces. austryackiemu głębokie swoje współczucie w obec całej Europy z powodu ciężkiego i bolesnego ciosu, jakim tenże świeżo ugodzonym został. Cesarz Napoleon objawił tę chęć ks. Metternichowi natychmiast po otrzymaniu wiadomości o katastrofie w Queretaro. Zarazem Cesarz Napoleon pragnie tym uprzedzającym krokiem ułatwić Cesarzowi austryackiemu sposobność przybycia następnie do Paryża, gdyż zamiar tych odwiedzin musiał był zachwiać się w skutku śmierci Cesarza Maxymiliana. Tak więc głównym celem odwiedzin Cesarza Napoleona w Salzburgu, jest sprowadzenie Cesarstwa Austryackich na wystawę paryską.

Z Pesztu donoszą, że członkowie deputacyi węgierskiej, wysadzonej celem porozumienia się w kwestyi finansowej, zebrali się dn. 4. b. m. na konferencyę. Minister Lonyay wezwał deputacyę do ukonstytuowania się i jak donosi Lloyd peszteński, wybrany został prezydentem br. Sennyey, sprawozdawcą Csengery, sekretarzem profesor Kautz. Następnie przedłożył minister finansów różne wykazy i wnioski, odnoszące się do administracyi państwa. Konferencya zajmowała się następnie ustaleniem sposobu postępowania na obradach w Wiedniu. Przez ciąg całego posiedzenia zajmowano się głównie kwestyami formalnemi. Dnia 5. i 6. mają także odbywać się konferencye, a dn. 7. b. m. udaje się deputacya do Wiednia.

Spółka nabywców dóbr polskich na Litwie zwiniętą została jako nie posiadająca dostatecznych rękojmi. Ukaz o zwinięciu tej spółki następującej jest osnowy:

Minister dóbr rządowych dnia 11. sierpnia 1866 roku złożył rządzącemu senatowi ustawę spółki nabywców dóbr w zachodnich guberniach, najwyżej zatwierdzoną 10. sierpnia tegoż roku. Obecnie minister skarbu zawiadomił ministra dóbr rządowych, że po rozpatrzeniu z najwyższego polecenia w oddzielnym komitecie wniosku ministra dóbr rządowych o potrzebie nadania listom zastawnym tej spółki gwarancyi rządowej, oraz podania niektórych rosyjskich właścicieli ziemskich o zwinięcie spółki, Najjaśn. Pan w dniu 9. (21.) lipca r. b., zgodnie z konkluzyą komitetu, rozkazać raczył: 1) Odmówić żądanej przez ministra dóbr rządowych gwarancyi do listów zastawnych spółki nabywców dóbr w kraju zachodnim. 2) Spółkę tę jako niemogącą istnieć bez gwarancyi rządowej zwinąć i niezwłocznie wydać rozporządzenie o wstrzymaniu w niej przyjmowania deklaracyi i przyznawania pożyczek; i 3) osobom, którym przyznane już zostały pożyczki z kas spółki, wypłacić takowe z funduszów na to wyznaczonych, i w tym celu pozostawić ministrom skarbu i dóbr rządowych sporządzenie, po wzajemnem porozumieniu się, stosownego projektu, oraz zniesienie się z dyrekcyą towarzystwa kredytowego ziemskiego, względem oddania temuż tak funduszów udzielonych spółce nabywców dóbr w zachodnim kraju, jakoteż zobowiązań przyznanych do zaspokojenia z tych funduszów.

„Nordd. Allg. Ztg.“ pisze, że mowa Cesarza Napoleona, miana w dniu 4. b. m. miała nareszcie usunąć resztki podejrzywań francuskiej polityki. Na wszelki sposób — powiada ten dziennik — nie mamy prawa powątpiewać o szczerości pokojowych objawów francuskiego rządu, a w prasie francuskiej spostrzegamy stanowcze usiłowanie utrzymania przyjacielskich stosunków pomiędzy Francyą a Niemcami.

Półurzędowe berlińskie korespondencye w dziennikach północno-niemieckich uważają interpelacyę francuską w sprawie północnego Szleswiku jako załatwioną. „Weser Ztg.“ podaje obszerniejszy na półurzędowych komunikatach osnuty artykuł, z którego wyjmujemy następujący ustęp: „Pierwsza depesza do pełnomocnika w Berlinie p. Lefevre de Behaine zawiera głównie instrukcye względem popierania propozycyi zawartych w odpowiedzi duńskiej na notę pruską z 18. czerwca. Dania jak wiadomo oświadczyła w swojej nocie, że nie może skłonić się do udzielania takich gwarancyi co do Niemców zamieszkałych w terytoryach odstąpić się mających, któreby według żądania hr. Bismarka były traktatem określone, przeciwnie zaś gotowa jest wykazać potrzebne gwarancye przy negocyacyach i zobowiąże się objąć te gwarancye na zwykłej drodze prawodawstwem duńskiem. Rząd duński spodziewał się, że tym sposobem zaspokoi Prusy, albo przynajmniej złe chęci Prus postawi we właściwem świetle, nie dając im przez zawieranie traktatu prawa ani pochopu do mięszania się w wewnętrzne sprawy małego królestwa. Jeżeli, jak się zdaje odpowiedź duńska pierwej była znana w Paryżu jak w Berlinie, tedy strategia ta miała na celu pozyskać dla Danii poparcie ze strony Francyi. Margrabia de Moustier w depeszy z 12. czy 13. lipca zawiadomił pełnomocnika w Berlinie jak rząd francuski rzeczy pojmuje i polecił mu zrobić z depeszy użytek według własnego zdania. Według doniesienia półurzędowych dzienników pruskich, depesza została odczytaną dopiero d. 23. lipca. Zdaje się, że zastępujący hr. Bismarka podsekretarz stanu Thiele nie dał na razie bezpośredniej odpowiedzi. Natomiast, jak zapewniają w kołach dyplomatycznych br. Bismark ułożył sam instrukcyę dla posła pruskiego w Paryżu powstając w niej najmocniej, przeciw mięszaniu się Francyi a głównie jej udziałowi w negocyacyach, względem wykonania art. 5. pokoju pragskiego. Nie jest prawdą, że pełnomocnik francuski w Berlinie domagał się dla Francyi formalnego prawa udziału. Tem głębsze wrażenie sprawiły w Paryżu oświadczenia hr. Goltz. Słowa p. Bismarka nie były wcale dwuznaczne. „Monitor“ wieczorny oświadczył pod d. 27., że żadna nota francuska nie była w Berlinie ani doręczoną ani zakomunikowaną. Nazajutrz Margrabia de Moustier przybył do poselstwa pruskiego aby wyrazić pokojowe i przyjaźne zamiary Cesarza a d. 29. „Monitor“ ogłosił znaną notę uspakajającą. Sprawę zatem należy uważać jako ukończoną.

Wedle sprawozdania w „Memorial diplom.“ powiodło się panu Beustowi przywieść do skutku na razie porozumienie mocarstw z W. Portą w sprawie kandyockiej. Sułtan idąc za życzeniem mocarstw, miał przystać na następujące punkta: 1) Ustanowienie komisyi badawczej, złożonej z komisarzy tureckich i z delegatów mocarstw. 2) Zwołanie notablów kreteńskich dla przedstawienia życzeń ludności. 3) Mianowanie chrześcianina gubernatorem. Ostateczne zezwolenie na te punkta zastrzegł sobie jednak aż po powrocie swoim do Stambułu.

Przyjazd Cesarstwa francuskiego do Salzburga dla widzenia się z Cesarzem Franciszkiem Józefem nastąpi tedy stanowczo d. 18. b. m. Jest rzeczą oczywistą, że ta krótka zwłoka nie jest następstwem jakichś politycznych powodów. Pierwotny termin naznaczony pomiędzy 6. a 7. został, jak się „Debatte“ z pewnego źródła dowiaduje, odroczony na wyraźne żądanie dworu wiedeńskiego, gdyż w tak krótkim przeciągu czasu nie podobna było poczynić wszystkich potrzebnych na przyjęcie tak dostojnych gości w małem miasteczku pogranicznem przygotowań. Skoro zmieniono ten termin, więc musiano odroczyć odwiedziny aż do po 15stym, gdyż na 15. jako w dzień Napoleona muszą być cesarstwo w Paryżu, ażeby dawać audyencye rozmaitym wielkim korporacyom.

Przy wyborach do rad jeneralnych we Francyi wybrano z 600 wybrać się mających 464 kandydatów rządowych a tylko 21 z opozycyi.

Królestwo portugalscy odjadą d. 11. b. m. przez Bordeaux do Madrytu.

„Etendard“ zbija pogłoskę, jakoby zjazd Cesarza Napoleona z Cesarzem Franciszkiem Józefem w Salzburgu miał być odwołany.

„Journal de Paris“ pisze, że poseł duński hr. Moltke odjeżdża we środę do Kopenhagi; podróż ta nie ma jednak żadnego politycznego znaczenia.

Dzienniki algierskie ogłaszają okólnik z d. 15. maja gubernatora z Oran jenerała Deligny, mocą którego mają się milicye co niedzieli zbierać na ćwiczenia.

„Journal des Debats“ podaje, widocznie na podstawie źródeł urzędowych, kilka wyjaśnień względem misyi jenerała Dumont. Przypomina, że legia Antibijska składa się wyłącznie z żołnierzy francuskich, którym rząd francuski liczy czas służby pod sztandarem papieskim i którym zapewnił także inne korzyści, zatem rząd francuski ma prawo czuwać nad tem, aby legioniści wypełniali swoje obowiązki względem rządu papieskiego, co położonem było jako warunek ich wystąpienia z armii francuskiej. Nagle wydarzyło się w legii 400 dezercyi. W Paryżu nie pojmowano tego, ponieważ żołnierze byli dobrze żywieni i z pewnemi względami traktowani a trudno było przypuścić, że dezercye są skutkiem agitacyi politycznych. Nakoniec dowiedziano się, że te dezercye były skutkiem nostalgii. Administracya armii francuskiej poczytywała sobie za powinność położyć koniec dezercyi i naradzano się kilkakrotnie co wypada przedsięwziąść. Nie można było oddawać ich pod sąd wojenny francuski, ani też wydawać ich władzom rzymskim, i nic nie pozostawało jak wcielić ich napowrót do armii francuskiej i umieścić w karnych kompaniach.

Właśnie gdy się nad tem naradzano, jenerał Dumont, który niegdyś był gubernatorem w Rzymie starał się o urlop dla wyjazdu do Włoch. Marszałek Niel znając go jako męża ze wszech miar szanownego i bezstronnego, prosił go, aby się wywiedział i doniósł mu prywatnie jakie są właściwie przyczyny dezercyi. Dane sobie polecenie jenerał Dumont wykonał sumiennie — widział legię, oglądał kwatery, rozmawiał z żołnierzami i oficerami, badał ducha wojska, ale nie odbywał żadnego przeglądu, nie miał żadnej mowy i żadnego nie wydał rozkazu. Cała jego czynność ograniczyła się tylko na rozpoznaniu czynu popełnionego przez Francuzów za granicą a nader

mocno obchodzącego rząd francuski, który zmuszony jest chwytać dezerterów legii i wcielać ich do armii z której uwolnił ich dla wstąpienia w służbę papieską.

„Gazzetta Piemontese“ donosi, że d. 28. lipca spostrzeżono po rogach ulic w **Palermo** porozlepiane plakaty, które całkiem jawnie proklamowały rzeczpospolitą. Straże porządku publicznego niezwłocznie je pozdzierały. Władze cywilne i wojskowe mają się na baczności, jakkolwiek dotąd skończyło się wszystko tylko na obawie. Wszystko jednakże dowodzi, że rząd włoski musi się zająć więcej sprawami Sycylii.

„Courrier Francais“ dowiaduje się z **Florencyi**, że odwołanie p. Nigry było już postanowione ale nie w skutek wpływu demokratów włoskich lecz z powodu osobistego nieporozumienia między posłem a p. Rattazzi. Departament finansów p. Rattazzi ma odstąpić wkrótce p. Cappellari dellaColomba.

(**Dokończenie depeszy c. k. posła w Mexyku br. Lago**). W Veracruz wsiądą Austryacy na c. k. statki wojenne, a gdyby też nie wystarczyły na statki kompanii transatlantyckiej i przewiezieni będą do St. Nizaire. Moje kroki poczynione na korzyść Austryaków — pominąwszy względy ludzkości — zdaje mi się, że mogą usprawiedliwić nietylko prawem transportu bezpłatnego z powrotem, przysłużającem im na mocy układu, lecz także ustępem z pisma datowanego z Queretaro dn. 14. czerwca, które Cesarz Maxymilian po naszem wygnaniu z tego miasta przez umyślnego posłańca do Tacubaya nam przysłał. Ustęp ten tak opiewa: „Nakoniec chciej pan wszystko uczynić, co tylko można, aby Austryaków będących w Mexyku ratować i do Europy przewieść.“ To pismo cesarskie kończy się temi słowy: „Naostatek dziękuje panu kochany baronie Lago, za okazaną mi wierność i przychylność i chciej twoim kolegom wyrazić moje gorące uczucie wdzięczności dla nich.“

Dnia 19. wieczorem, właśnie gdy byłem gorliwie zajęty tajemnemi układami co do kapitulacyi Austryaków, spostrzegłem telegram jenerała Escobedo z Queretaro do jenerała P. Diaz, zawierający doniesienie, że Cesarz i jenerałowie Miramon i Mejia dn. 19. o godzinie 7. rano zostali rozstrzelani na Cerro de la Campana. Ponieważ już od dni kilku miałem pewność, że ten okropny czyn nieochybnie będzie dokonanym, więc już 18. za pośrednictwem gubernatora Baz wyprawiłem telegram do doktorów Basch i Ribadaneyra z poleceniem, aby w razie śmierci Cesarza jego zwłoki jak najtroskliwiej nabalsamowali. Wiem z pewnością, że ten telegram do rąk przeznaczonych doszedł.

Tegoż wieczora, kiedy się o straceniu Jego ces. Mości dowiedziałem, wysłałem telegram do S. Luis, w którym prosiłem B. Juareza, żeby mi zwłoki Cesarza w celu przewiezienia tychże do Europy wydać polecił. Dnia następnego wyprawiłem posłańca umyślnego, opatrzonego we wszystkie potrzebne paszporta i polecenia do republikańskiego jenerała pod Veracruz do Sacrificios z rozporządzeniem, aby telegram, który zapewnie tymczasem do rąk Jego Exc. dojdzie, w ten moment przez jeden ze statków ces. król. do Nowego Orleanu wysłał. Równocześnie poleciłem kapitanowi wojennego statku „Elżbieta“ w Nowym Orleanie, aby się w ten moment do Tampico udał, gdzie najdalej za trzy tygodnie ze zwłokami Cesarza przybędę.

Po odjeździe kuryera otrzymałem telegram od ministra Lerdo de Tejada z S. Luis, w którym mi donosi, że dla ważnych powodów prezydent nie może mi oddać zwłok Cesarza do dyspozycyi. Telegrafowałem tedy niezwłocznie do mego posłańca do Puebli, aby zarządzone przybycie statku „Elżbieta“ z Nowego Orleanu do Tampico tymczasowo odwołał. Moja misya byłaby więc tak dobrze jak skończona, ale radzono mi z wielu stron, abym u prezydenta i jego ministrów, których przybycia w krótkim czasie spodziewają się, ponowił moje zabiegi o odzyskanie zwłok Cesarza. Jestem jeszcze w niepewności co mi w tym względzie czynić wypada. Powiadano mi, że prawdopodobną przyczyną ociągania się z wydaniem zwłok Cesarza jest, że nowy rząd republikański zamierza wydać też zwłoki dopiero poźniej na bezpośrednie żądanie c. k. rządu osobnemu na ten cel wysłanemu ajentowi. P. Magnus poseł pruski, który 18. z San Luis powrócił i straceniu Cesarza osobiscie był obecnym, udał się znowu 20. do San Luis, aby uczynić kroki u prezydenta o wydanie zwłok.

Pan Magnus pisze do mnie z Queretaro pod d. 19. co następuje: „Podczas kiedy was wysyłano do Tacubaya, mówił mi p. Lerdo, że jesteście w drodze do S. Luis. Egzekucya naznaczona była na niedzielę na godzinę 3 po południu. Ale ponieważ mię Cesarz wzywał, abym przed jego śmiercią powrócił do Queretaro. więc uzyskałem odroczenie trzy dniowe. Nadzieja, że może usiłowania ponawiane usilnie ze wszech stron uwieńczone będą pożądanym skutkiem, zawiodła. Nieszczęśliwy Książe zachował aż do śmierci spokój prawdziwie heroiczny. Nie mogę spisać dzisiaj tych wszystkich scen okropnych. jestem przybity i upadam ze zmęczenia i wzruszeń moralnych.“

Dalej pisze Magnus:

„Jego ces. Mość rozporządził aby zwłoki jego zostały tu nabalsamowane przez jego doktora i aby je tenże doktor odwiózł aż do Veracruz, gdzie mają być złożone na statku wojennym austryackim. Wczoraj wieczór jeszcze pisał Cesarz do jenerała Escobedo wyrażając życzenie, ażeby zwłoki jego mnie oddane były. Pomimo listu Cesarza kazał Escobedo, stosownie do rozporządzeń otrzymanych z Veracruz zabalzamować zwłoki Cesarza przez lekarzy mexykańskich i przechowuje je zresztą w miejscu stosownem. Adwokat Ortega jest tego zdania, że powinienem pojechać do S. Luis dla uporządkowania ostatecznego tej smutnej sprawy.“

P. Magnus oczywiście nie wiedział jeszcze o tem, że ja otrzymałem odmowną odpowiedź co do wydania zwłok od prezydenta B. Juareza.

Obawiam się, że usiłowania posła pruskiego może także będą bezskuteczne. W przeciwnym razie udałbym się do Queretaro — i stosując się do rady znających kraj — przeniósłbym drogę na Sierro do Tampico nad tę przez Mexyk i Pueblę do Veracruz, tem bardziej, że w tem ostatniem miejscu grasuje tego roku mocno vomito. Członek ambasady p. Tavera, którego d. 20. z wszystkiemi potrzebnemi do tego pełnomocnictwami dla transportu zwłok Cesarza do Queretaro posłałem, pisze mi z tego miasta, że Cesarz poległ przeszyty 9 kulami. Większa część moich kolegów opuści zapewnie Mexyk wkrótce i odjedzie do Europy. Dnia 26. czerwca 1867.

Podpisano Lago.

P. S. Jeden z adwokatów ś. p. Cesarza p. Riva Palacio, który wczoraj z Queretaro powrócił, dał mi do zrozumienia, że p. Magnus powiedzie się prawdopodobnie odzyskać zwłoki Cesarza.

Korzystam z tej sposobności, aby upewnić Waszą Excel., że cesarsko-francuski poseł p. Dano czynił ze swojej strony wszystko możliwe, aby uratować życie Cesarza. Winienem prawdzie to świadectwo. Ut in literis. Lago.

Mexyk 28. czerwca 1867. Mam zaszczyt przedłożyć Waszej Exc. jeden numer pisma „Globe“, który zawiera wszystkie ważniejsze telegramy odnoszące się do procesu Jego Ces. Mości.

Austryacy wymaszerowali dziś rano o godzinie 3. do Puebli, gdzie będą oczekiwać orzeczenia ostatecznego rządu co do swego losu. Pułkownicy hr. Karol Khevehüller i br. Bertrand pozostają tymczasowie na własne żądanie w Mexyku.

Od p. Magnus nie mamy od kilku dni żadnych wiadomości. Pogłoski krążą, że rząd pozwoli, aby zwłoki cesarza Dr. Basel sam odwiózł pod eskortą do Tampico. **Lago.**

Po nadejściu okropnej wiadomości o losie Cesarza Maxymiliana już kilka razy powstała obawa, co się stanie z tymi, którzy Cesarzowi towarzyszyli do Mexyku. „Wiener Abendpost“ podaje z tego powodu wyjątki z listu z Mexyku z dnia 24. czerwca, z których pokazuje się, że osobom wspomnionym powrót do Europy nie będzie wzbroniony. List ten jest pisany przez Dr. Reinischa egiptologa, który w zeszłym roku był przez Cesarza posłany w misyi naukowej do Egiptu, a następnie został powołany do Mexyku na dyrektora muzeum cesarskiego. Oto co pisze Dr. Reinisch:

....„Cała Europa wie już zapewne o okropnym wypadku w Queretaro. Przez człowieka, którego Cesarz z nędzy wydobył, sprzedany nieprzyjaciołom, szlachetny Monarcha przepłacił śmiercią swoje wzniosłe poświęcenie dla ludu mexykańskiego. W mieście Mexyku wiadomość okropna rozszerzyła się dnia 20go czerwca wieczorem, ale nikt nie wierzył w jej prawdziwość, ponieważ do dnia 18. czerwca nie mieliśmy jeszcze pewnej wiadomości o wzięciu Cesarza do niewoli. Wszyscy posłańcy Cesarza, którzy szczęśliwie przekradli się przez obóz nieprzyjacielski, wpadali w ręce posterunków przed miastem Mexykiem, i z rozkazu jenerała Marqueza byli zamykani w więzieniu. Chciwy ten człowiek wszelkiemi środkami usiłował utrzymywać miasto w dobrej wierze, aby się mógł zbogacać wymuszanemi w rozmaity sposób daninami. Gdy nakoniec dnia 18go pomimo całej jego czujności nadszedł do hr. Khevenhüller wiarogodny dokument, który usunął wszelką wątpliwość co do smutnego wypadku wzięcia Cesarza do niewoli; wówczas Marquez umknął przez jezioro Texcoco i zostawił Mexyk własnemu losowi.“

W dalszym ciągu listu czytamy opis kapitulacyi, potem następuje:

Dn. 21. czerwca Diaz wkroczył z całą swoją siłą zbrojną t. j. z 32.000 ludzi. Całe miasto jakby wymarło, nie było radości ani okrzyków, wszyscy mieszkańcy, tak imperyaliści jak republikanie zamknęli się w domach swoich i opłakiwali śmierć Cesarza, bo już nie można było wątpić o okropnej prawdzie, ponieważ prawie jednocześnie dwie urzędowe depesze telegraficzne z Queretaro i San Luis Potosi ogłoszone zostały dn. 21. zrana przez „Boletin del Oriente“ i „Boletin Republicano“ następującej treści: Dn. 19. o godz. 7. zrana rozstrzelani zostali w Queretaro w skutek wyroku sądu wojennego Maxymilian Habsburg, Arcyksiążę austryacki, tudzież jego tak zwani jenerałowie Miramon i Mejia. Jenerał Escobedo, prezydent Benito Juarez. Do dowódzcy armii wschodniej w Tacubaja, obywatela jenerała Porfirio Diaz.“ Wszyscy tak imperyaliści jak republikanie oburzeni są tym haniebnym mordem, który Juarez popełnił, chociaż bowiem była niezmierna liczba przeciwników Cesarstwa, obie przecież strony zarówno czuły szacunek dla osoby Cesarza, obie podziwiały jego szlachetny charakter, jego ludzkość, jego niezmordowaną gorliwość o dobro narodu, o nauki i sztuki. Republikańska forma rządu została znowu przywrócona. Godło: „Independencia y libertad“ porozlepiano na rogach wszystkich ulic. Ta niepodległość i wolność przysłużają zresztą tylko najwyższym naczelnikom teraźniejszych władz rządowych, postępujących z największą samowolą i bezprzykładnym terroryzmem. Skonfiskowano dobra wielu osobom u nawet położono areszt na prywatną własność Cesarza, i zapełniono więzienia osobami, którym nie można było zrobić innego zarzutu, prócz że posiadały majątek; zaczęła się tu bowiem powszechna wojna żebraków i włóczęgów przeciwko klasie zamożniejszej.“ „Udaję się jutro do Texcoco, ztąd do Tlascali i Puebli i będą korzystać z pierwszej sposobności, aby się dostać do portu; obfite moje zbiory archeologiczne powierzyłem liwerantowi amerykańskiemu Santiago Smith. Spodziewam się, że w sierpniu przybędę do Wiednia.“

Z **Nowego Jorku** donoszą pod d. 25. lipca, że Sotuave proklamował ogólną amnestyą dla Hayti. Tylko Geffrard jest z tej amnestyi wyjęty.

Jenerał **Marquez** jak piszą z Mexyku pod d. 13. lipca nie jest jeszcze ujętym w niewolę. Jenerałowie Castilla i Otero zostali rozstrzelani. Francuski poseł p. Dano zostanie przytrzymany w stolicy aż do przybycia Juareza.

Kronika.

(**Nabożeństwo żałobne po ś. p. Cesarzu Maxymilianie.**) Za spokój duszy ś. p. Cesarza mexykańskiego Maxymiliana odprawionem zostało uroczyste nabożeństwo żałobne dnia 3go b. m. w Rudkach, a dnia 5go b. m. w Horodence z udziałem c. k. urzędników, obywatelstwa z okolicy i ludności miejscowej. W Horodence zbierano podczas nabożeństwa składkę na dotkniętych wylewem wód i zebrana 133 złr.

(**Na wsparcie pogorzelców brodzkich**) wpłynęło do c. k. urzędu powiatowego w Nadwórnie 1 złr. 5 c.

(**Pożary.**) W Wojutyczach, w pow. Samborskim, dnia 30go z. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi i szopa dworska; przyczyna pożaru nie jest wiadoma. W Dolinianach, w pow. Grodeckim, dnia 4go b. m. w nocy spaliło się 5 domów włościańskich z budynkami gospodarskiemi. Szkoda wynosi 2000 złr. Ogień miał być podłożony.

(**Podarunki Sułtana w Wiedniu.**) Oprócz 10.000 złr. dla ubogich miasta Wiednia zostawił Sułtan 1000 złr. na wsparcie ubogich gminy turecko-izraelickiej i 1000 złr. dla ubogich gminy turecko-greckiej w Wiedniu, a dla służby dworskiej 20.000 złr. Nadto rozdał sam znaczne sumy, tak, że ogólna suma udzielonych przez Jego Ces. Mość wsparć wynosi 70.000 złr., nie licząc kosztownych pierścieni, tabakierek itd. Czterodniowy pobyt Sułtana w Wiedniu miał kosztować 200.000 złr.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.
Dnia 7. sierpnia.

Effekta: Akcye kolei Karola Ludwika 224.50. w. a. Banku hyp. galic. 80. Listy zastawne galic.

78.70; obl. indemn. galic. 67.10; pożyczki głod. 99.97; oblig. pierwszeństwa kolei Karola Ludwika 95; oblig. pierw. kolei lwow. czern. 83.75; dukat ces. 6.3½; rubel papier. rosyjski 1.73½; pruski bilet kasowy 1.86 — 1.87. T o w a r y: pszenica korzec 158 ℔ na grudzień 8.60—8.70; żyto 160 ℔ netto 6.60—6.80; groch 180 ℔ korzec 7.25—8.

W drugiej połowie z. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

Miejsce targu:	Bóbrka zr.	Bóbrka c.	Trembowla zr.	Trembowla c.	Tarnopol zr.	Tarnopol c.	Kutty zr.	Kutty c.	Kołomyja zr.	Kołomyja c.
(waluta austryacka)										
Mec pszenicy	4	50	4	20	4	51	4	16	6	15
„ żyta	2	50	2	25	2	53	2	68	4	38
„ jęczmienia	2	.	1	82	1	68	1	97	3	1
„ owsa	1	.	1	.	.	86	.	92	1	21
„ hreczki	2	.	2	70	2	46	.	.	3	56
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	2	66	4	25
„ ziemniaków	1	.	.	.	1	1	1	10	1	81
Cetnar siana	1	50	.	.	1	45	.	40	1	26
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	.	.	.	10	.	5	50	7	21
„ „ miękkiego	5	.	.	.	8	.	3	50	5	61
Funt mięsa wołowego	.	12	.	13	.	15	.	9	.	14
Mas okowity	.	60	.	66	.	68	.	48	.	80

Ostatnia poczta.

W i e d e ń, 7. sierpnia. Gazeta Wied. donosi: Deputacya Rady państwa odbyła d. 6. b. m. pierwsze posiedzenie w obecności Ich Exc. zastępcy prezydenta ministrów hr. Taaffe i ministra skarbu br. Becke i obrała przewodniczącym Jego Emin. kardynała Arcybiskupa R a u s c h e r a, zastępcą jego p. H o p f e n sekretarzem Dra. V. F. K l u n.

P e s z t, 6. sierpnia. Dziennik urzędowy ogłasza dwa najwyższe postanowienia z 1. b. m., mianujące Ryszarda G e l i c h i Ludwika B e n a r d radcami sekcyi, Franciszka A s s e r m a n n i Stefana B e k e y sekretarzami ministeryalnymi w ministerstwie obrony krajowej.

B e r l i n, 6. sierpnia. Według „Weimarsche Ztg." wybory do parlamentu rozpoczną się d. 27. sierpnia a Rada związkowa będzie otwarta d. 15. sierpnia.

Król pruski zaniechał zamiaru udania się do Szwajcaryi lecz ma pojechać do Ostendy.

B e r l i n, 6. sierpnia. Wczoraj ukończony został traktat z Austryą względem przywrócenia komunikacyi na kolejach żelaznych pomiędzy Szląskiem a Czechami.

P a r y ż, 6. sierpnia. Monitor pisze: Na czas nieobecności p. Rouher powierzono tymczasowe kierownictwo ministerstwa finansów margrabiemu Lavalette.

P a r y ż, 6. sierpnia. Wczoraj był w Tuileryach wielki obiad, na który byli zaproszeni królowie portugalski i szwedzki i książę serbski.

Książę serbski odjedzie we czwartek do Mnichowa i Wiednia.

L o n d y n, 5. sierpnia. W izbie niższej lord Stanley zakomunikował depeszę od konzula angielskiego na Krecie z 24. lipca, donoszącą o okrucieństwach popełnianych tam przez Turków i dodał że rząd turecki ma chęć ale nie ma władzy do przeszkodzenia podobnym wypadkom. Disraeli odmówił wyjaśnienia polityki rządowej względem bilu reformy.

Mityng odbył się spokojnie, zgromadziło się zaledwie 1000 osób, które wkrótce deszcz rozprószył.

M a d r y t, 5. sierpnia. Rozporządzono aby wszelkie statki z Rzymu i Algieru przypływające odbywały kwarantanę.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. sierpnia.

Hotel George: PP. Ks. Cantecoussine Janko, z Moldawy. — Hr. Koziebrodzki Just., c. k. pułkownik, z Gäms. — Lipczyński Miecz., z Polski. — Pruszyński Prz., z Wołynia.

Hotel europejski: Hr. Olizar Wład., z Kniaża. — Zagórski Stan., z Lipowic. — Romiszewski Wład., jenerał, z Warszawy.

Hotel Langa: Hr. Szapary Wład., c. k. pułkownik, z Brzeżan. — Jamandi Roxand. i Dym., z Berlad.

Hotel angielski: Łowicki Wład., z Krakowa. — Torosiewicz Mik., z Połtwy. — Zabrzeski Adam, z Limanowy. — Zaklika Kaz., z Hawłowic.

Hotel podolski: Dobrzyński Jul., z Brodów.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. sierpnia.

PP. Rodakowski Max., c. k. pułkownik, do Tarnopola. — Möser Ferd., c. k. major, do Drohowyża. — Waygart Wal., adwokat, do Przemyśla. — Cambati Dym., do Mołdawy. — Czajkowski Wal., do Świrza. — Jaruntowski Jan, do Zadanowa. — Żurakowski Eust., do Horbacza. — Prunkul Krz., do Lesiecznik. — Kawecki Ant., do Łokiecia. — Kawecki Wikt., do Byniowa. — Czerkos Ludw. i Podfilipski Fel., do Krakowa. Sypniewski Stan., c. k. sędzia pow., do Lubienia. — Duczyński Jul., do Gołogór.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. sierpnia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	'''				
7. god. zrana	324.48	+ 11 3	82 6	zach. sł.	10
2. god. po poł.	324 36	+ 16 2	65.1	„ „	4
10. god. wiecz.	324 72	+ 11.4	83.3	„ „	0

T E A T R.

D z i ś (przedstaw. niem.): **„Aus der Gesellschaft"**, dramat w 4 aktach; po raz pierwszy. Na dochód p. Klary M e j o.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński**.

Kurs lwowski.

Dnia 7 sierpnia

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	92	6	00
Dukat cesarski	„	5	95	6	03
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	20	10	35
Rubel srebrny rosyjski	„	1	90	1	95
„ papierowy rosyjski	„	1	72	1	74
Talar pruski	„	1	86	1	87
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—		—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	78	42	79	08
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	82	32	83	10
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	66	67	67	42
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	67	33	68	25
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		222	67	226	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		172	—	174	67

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 3 sierpnia

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)	pien.	towar
Pożyczki narod. procentami od stycznia do lipca po 5%	68 —	68.20
od kwiet. do października po 5%	67 75	68 —
Pożyczka w srebrze 1864 (Ang. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	76 50	77 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	79 50	80 —
Metaliki po 5%	57 25	57 40
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	140 —	140.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	139 —	140.—
Przez. do wyl. z r. 1854	74.50	75.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	86 30	86 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	89 25	89 75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	77 70	77.80
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.		
Niższej Austryi	89.—	90 —
Czech	89.50	90.—
Węgier	68 —	68 50
Galicyi	66 25	66 75
Siedmiogrodu	64 50	65 —
Bukowiny	65 25	65 75
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.50	100 —

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	702.—	704.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	180.80	181.—
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	610 —	614.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	106 50	107 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1687.—	1690.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	229 —	229 50
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	185.25	185 75
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	138 —	138 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	219 25	219 75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	172 75	173 25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	481 —	483 —

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	94 30	94 40
Gal. Tow. kred w w. a. po 4%	79.—	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	90 25	90 75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	107.50	108 50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95.—	95.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	91.25	91.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98 50	99.—

5. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	124.50	125 —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	85.—	86.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	53.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	90.—	93.—
Salma „ 40 „ „	29.—	29.50
Palffiego „ 40 „ „	24.50	25.—
Clarego „ 40 „ „	24.—	25.—
St. Genois „ 40 „ „	22.50	23.50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	18.50	19.50
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	106 20	106 40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	106 30	106 50
Hamburg za 100 M. B.	93 75	94.—
Londyn za 10 ft. szt.	127.—	127 20
Paryż za 100 fr.	50.45	50 45

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6 03½	6.04½
detto. pełnej wagi	6 03½	6.04½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.14½	10.15½
Rosyjski imperyał	10.35	10 38
Talar związkowy	1.86½	1.87½
Srebro	124.25	124 50
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 33⁷⁄₁₀ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. sierpnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	57	20
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	68	10
Losy z 1860 roku	86	60
Akcye banku wiedeńskiego	702	—
„ „ kredytowego	183	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	125	60
Srebro	123	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	5	99

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1538) **Edict.** (3)

Nro. 1503. Vom Tarnobrzeger k. k. Bezirksgerichte wird hiemit Jedermann, der die von der Rzeszower k. k. Sammlungscasse am 5. October 1863 über den Erlag durch Hrn. Emil Baron Beust aus Chmielów der Caution von 4 St. Grundentlastungs-Obligationen des Hrn. Grafen Anton Schaffgotsche, Gutsbesitzers aus Chmielów, sämmtliche ddto. 1. November 1853, Nr. 9748, 9749, 9750 und 9751, jede à 1000 fl., sammt laufenden Coupons und der Widmungsurkunde ausgestellte Cassequittung in Händen haben dürfte, aufgefordert, diese Cassequittung binnen einer Jahresfrist dem h. o. Gerichte um so gewisser vorzulegen und seine Rechte darauf nachzuweisen, als sonstens die Cassequittung für nichtig erklärt und die k. k. Staatscasse von jeder Verbindlichkeit aus dieser Cassequittung befreit werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Tarnobrzeg, am 16. Juli 1867.

(1548) **Edykt.** (3)

Nro. 31470. C. k. sąd krajowy Lwowski uwiadamia nieobecnego p. Józefa Wierzbieckiego, że w skutek zapadłej na dniu 28. lipca 1867 do l. 31470 uchwały intabulacya przyznanej p. Honoracie Mysłowskiej i Annie Czarneckiej sumy 400 dukatów holl. z odsetkami 5% od 21. sierpnia 1847 bieżącemi, w stanie biernym ośmiu sum po 232 dukatów, 8 złp. 20 gr. i obowiązku płacenia rocznie po 232 dukatów, 8 złp. 20 gr. tak długo, dopóki kapitał 834 dukatów, 5 złp. 12 gr. uiszczony nie będzie, na dobrach Toki Dom. 72, p. 402, n. 31 et 40 on. intabulowanych pozwoloną została.

Gdy miejsce pobytu p. Józefa Wierzbieckiego sądowi wiadomem nie jest, ustanowiono p. adwokata Dra. Smolkę z zastępstwem p. adwokata Dra. Starzewskiego kuratorem jego, i doręczono pierwszemu powyższą uchwałę.

Lwów, dnia 28. czerwca 1867.

(1562) **Edykt.** (3)

Nro. 10969. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pp. Felixa i Kazimierę z Kosińskich Bystrzonowskich, że przeciw nim Izak Deutscher dnia 17. października 1866 l. 19125 o zapłacenie sumy wekslowej 1840 zł. w. a. wniósł pozew, w załatwieniu którego nakaz płatniczy d. 22go października 1866 do l. 19125 wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych jak równie na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego adwokata p. Dra. Kańskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 15. lipca 1867.

(1578) **Edict.** (1)

Nro. 31462. Vom k. k. Landesgerichte zu Lemberg wird bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der von den Hrn. Johann Klein und Carl Pietsch als Rechtsnehmer der HH. Dionis und Martin Marie gegen die Erben des Johann Himmel ersiegten Forderung von 3000 fl. C. M. oder 3150 fl. öst. W. sammt 5% vom 1. Juni 1856 laufenden Zinsen, jedoch nach Abschlag des hierauf gezahlten Betrags von 30 fl. C. M. oder 31 fl. 50 kr. öst. W., dann der Executionskosten mit 13 fl. und 35 fl. 87 kr. öst. W., und der weiteren Executionskosten pr. 24 fl. 63 kr., der letzte Termin zur Vornahme der bereits ddto. 2. December 1865, Nr. 55133 bewilligten executiven Feilbietung der dem Johann Himmel, beziehungsweise dessen Erben gehörigen Realität Nr. $430^{4}/_{4}$ zu Lemberg, auf den 12. September 1867, 9 Uhr Vormittags angeordnet wird, wozu Kauflustige mit dem vorgeladen werden, daß die auf 6272 fl. öst. W. geschätzte Realität bei diesem einzigen Termine um jeden Preis hintangegeben wird und jeder Kauflustige vor Stellung eines Anbotes ein Vadium von 313 fl. 60 kr. zu erlegen haben wird.

Die ausführlichen Bedingungen können in der gerichtlichen Registratur eingesehen werden und sind auch in dem am Amtsorte affigirten Edicte enthalten.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 2. Juli 1867.

Edykt.

Nro. 31462. C. k. sąd krajowy Lwowski niniejszem do publicznej podaje wiadomości, jako celem ściągnienia wywalczonej przez Jana Kleina i Karola Pietscha w charakterze nabywców praw po Dyonizym i Marcinie Marie przeciw spadkobiercom Jana Himmel należytości 3000 złr. m. k. czyli 3150 zł. w. a., wraz z odsetkami po 5% od 1. czerwca 1856 bieżącemi, a to po potrąceniu kwoty spłaconej 30 złr. m. k. czyli 31 złr. 50 c. w. a., dalej dla zaspokojenia kosztów egzekucyjnych, przyznanych w kwotach 13 zł. w. a. i 35 zł. 87 c. w. a., niemniej dalszych kosztów w kwocie 24 zł. 63 c. w. a. niniejszem przyznanych do przeprowadzenia dozwolonej pod dniem 2. grudnia 1865 l. 55133 sprzedaży przymusowej realności pod l. $430^{4}/_{4}$ we Lwowie położonej, własność Jana Himmel a odnośnie spadkobierców tegoż stanowiącej, termin ostatni na dzień 12. września 1867 o godzinie 9tej przed południem się stanowi, z zawezwaniem do tegoż mających chęć kupienia z tym dodatkiem, iż oszacowana na 6272 zł. w. a. realność w jednym tym terminie i niżej ceny szacunkowej zbytą zostanie, a mający chęć kupna będzie obowiązanym do złożenia tytułem wadyi kwoty 313 zł. 60 c. w. a.

Dokładne warunki licytacyjne, już zawarte w edykcie w lokalnościach sądowych w kratkach założonym, nadto jeszcze przejrzane być mogą w registraturze tutejszo-sądowej.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 2. lipca 1867.

(1592) **Edict.** (1)

Nro. 13693. Vom k. k. Stanislauer Kreisgerichte wird der dem Wohnorte nach unbekannten Fr. Chaje Jamenfeld mit diesem Edicte bekannt gegeben, daß über das vom Isaac Weiss unterm 30. Juli 1867 z. Z. 13693 überreichte Gesuch mit dem Beschluße vom Heutigen wider sie die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 266 fl. 2 kr. öst. W. s. N. G. erlassen und zu Händen des Hrn. Advocaten Dr. Skwarczyński als des ihr bestellten Curators zugestellt worden sei.

Stanislau, am 31. Juli 1867.

(1581) **Edict.** (1)

Nro. 1991. Das k. k. Bezirksgericht in Dukla macht bekannt, daß am 5. Juni 1867 Z. 1991 Maria und Julia Sobczak und Andere wider den Pfarrer Leon Sielecki und die unbekannten Erben der Maria gebornen Danilak, 1ter Ehe Horodecka, 2ter Demczuk, wegen Ungiltigkeit des Testamentes des Nicefor Horodecki und Rückstellung von $^{3}/_{16}$ des Grundes Uranówka CNr. 126, Subrep.-Nr. 77 in Polany, hiergerichts eine Klage angebracht haben, worüber zur Verhandlung die Tagfahrt auf den 17. September 1867 um 10 Uhr Vormittags bestimmt wurde.

Die geklagten unbekannten Erben der Maria geb. Danilak, 1ter Ehe Horodecka, 2ter Danilak, für welche Hr. Johann Ciechanowicz mit Substitution des Hrn. Alexander Obłaza aus Dukla zum Curator bestellt ist, werden hiemit aufgefordert, am obigen Termine persönlich bei Gerichte zu erscheinen und überhaupt die zur Vertheidigung nöthigen Schritte vorzunehmen, widrigens sie die Folgen der Verabsäumung sich selbst zuzuschreiben haben werden.

Dukla, am 2. Juli 1867.

Edykt.

Nro. 1991. C. k. sąd powiatowy w Dukli uwiadamia, iż dnia 5. czerwca 1867 l. 1991 Marya i Julia Sobczak i inni przeciw Leonowi Sielskiemu i nieobecnym i nieznajomym spadkobiercom Maryi z Danilaków, 1go ślubu Horodeckiej, 2go Demczak o unieważnienie testamentu Nicefora Horodeckiego i oddania $^{3}/_{16}$ części roli Uranówki pod l. k. 126, subrep. 77 w Polanach, w tym c. k. sądzie pozew wnieśli, w skutek czego do ustnej rozprawy termin 17go września 1867 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został.

Nieobecnych zapozwanych spadkobierców Maryi z Danilaków, 1go ślubu Horodeckiej, 2go Demczak, którym kuratora w osobie p. Jana Ciechanowicza z zastępstwem p. Alexandra Obłazy ustanowiono, upomina się, ażeby na powyższym terminie osobiście w sądzie się jawili i ogółem służące do obrony środki przedsięwzięli, gdyż powstałe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Dukla, dnia 2. lipca 1867.

(1585) **Edict.** (1)

Nro. 35981. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden die Inhaber der angeblich in Verlust gerathenen ostgalizischen Naturallieferungs-Obligation, lautend auf den Namen der zu errichtenden Schule in Pleńików, Brzeżaner Kreises, Nr. 12522-1002 dtto. 1. November 1861 à 2% über 119 fl. $40^{1}/_{2}$ kr. aufgefordert, diese Obligation binnen 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen so gewißer dem Gerichte vorzuweisen, widrigenfalls solche für amortisirt erklärt werden wird.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 6. Juli 1867.

(1587) **Edykt.** (1)

Nro. 4419. C. k. sąd powiatowy miejsko-del. w Stanisławowie uwiadamia niniejszym edyktem niewiadomego pobytu Franciszka Röll, że Józef Zachara przeciw niemu o zapłacenie sum 114 zł., 53 zł. $37^{1}/_{2}$ c., 80 zł. i 50 zł. w. a., tudzież o złożenie rachunków z użycia 80 zł. pozew pod dniem 26. sierpnia 1865 l. 6297 w tutejszym sądzie wytoczył, który pozew do ustnej rozprawy zadekretowano i ustanowionemu do zastępowania go kuratorowi w osobie p. adwokata Bardasza ze substytucyą p. adwokata Rozenberga doręczono.

Z c. k. sądu powiatowego miejsko-del.

Stanisławów, dnia 20. lipca 1867.

(1588) **Edykt.** (1)

Nro. 21945. C. k. sąd krajowy we Lwowie czyni niniejszem p. Franciszkowi Wiktor i p. Julii Wiktor wiadomo, że na prośbę p. Joanny Skarbek Borowskiej de praes. 15. marca 1866 do l. 13995 intabulacya sumy 5250 guld. w. a. z pn. w stanie biernym dóbr Gorzyce i ciążącej na tychże sumy 120.000 zł. pol. uchwałą z dnia 5. maja 1866 dozwolona została.

Ponieważ miejsce pobytu pp. Franciszka i Julii Wiktorów jest niewiadomem, ustanawia się dla tychże kuratora w osobie p. adwokata Dra. Onyszkiewicza z zastępstwem p. adwokata Dra. Natkisa i kuratorowi temu doręcza się powyższą uchwałę.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 25. czerwca 1867.

(1590) **Edykt.** (1)

Nro. 1143. C. k. sąd powiatowy w Krynicy wzywa niniejszem Piotra Halkowicza, rodem z Kamiany byłego obwodu Sandeckiego, o którego życiu i miejscu pobytu od przeszło 30 lat wiadomości nie ma, aby w przeciągu jednego roku, od dnia dzisiejszego licząc, o swem życiu i teraźniejszem miejscu pobytu dla niego ustanowionego kuratora Ilka Merene, lub c. k. sąd powiatowy zawiadomił, inaczej po upływie tego terminu, na żądanie jego prawnych spadkobierców, za zmarłego zostanie uznanym.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krynica, dnia 24. maja 1867.

(1565) **Edykt.** (2)

Nr. 3478. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie czyni niniejszem wiadomo, iż w skutek wezwania c. k. sądu krajowego Lwowskiego z dnia 18. maja b. r. l. 24018 odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności towarzystwa kredytowego galicyjskiego w kwotach 15.405 złr. 28 c. i 3623 złr. 76 c. w. a. wraz z przynależytościami publiczna sprzedaż dóbr Urzewice czyli Urzejowice w obwodzie Rzeszowskim, powiacie Przeworskim, a obecnie Łańcuckim położonych, do dłużnika p. Feliksa Rosnowskiego należących, w trzech terminach, t. j. w dniu 17. października 1867, 21. listopada 1867 i 19. grudnia 1867. zawsze o godzinie 10 z rana. na którą to sprzedaż chęć kupna mających wzywa się z tem oznajmieniem, iż cenę wywołania ustanawia się w kwocie 39.410 złr. a. w., iż na trzecim terminie dobra te nawet niżej ceny wywołania. jednakowoż tylko za taką cenę. któraby należytość Towarzystwa kredytowego wraz z wszystkiemi przynależytościami pokryła, sprzedane zostaną, i że każdy z licytujących przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania t. j. kwotę 3941 złr. w. a. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, lub austr. banku narodowego, albo też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć będzie obowiązany.

Gdyby dobra te i na trzecim terminie pod warunkami wyżej wskazanymi sprzedane nie były, natedy celem ułożenia lżejszych warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 20. grudnia 1867 o godzinie 10. z rana, z tym oznajmieniem, że niestawający na terminie wierzyciele hypoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Resztę warunków licytacyjnych. które się osobnem obwieszczeniem równocześnie ogłasa. przejrzeć można tak jak i ekstrakt tabularny w registraturze tutejszego c. k. sądu obwodowego.

O rozpisaniu tej sprzedaży przymusowej uwiadamia się strony, doręczając równocześnie p. Feliksowi Rosnowskiemu uchwałę c. k. sądu krajowego Lwowskiego do l. 24018-1867 zapadłą. i wszystkich wierzycieli hypotecznych, a to z miejsca pobytu znajomych do ich rąk własnych, zaś z miejsca pobytu nieznajomych: Naftalego Ratza, Hirscha Leistina. Jozue Maschlera. Mojżesza Orange. Teofilę Orange; Salamona Ratz. Nute Wang, Markusa Riss. Dmitra Zobolewicza, Aschera Eibenschitz, Juliusza Broczaka. Juliusza Brodczaka, Eisika Glanzberg. Jonathana Pottera, Muszkata Mörsla. Mindlę Sigel. Race Zellerkraut, Leibe Zellerkraut, Berla Zangen i Samuela Katz, jako też tych, którzyby później do tabuli weszli, lub którymby zjakiejkolwiek przyczyny uchwała ta weale nie, albo przed terminem doręczoną być nie mogła, niniejszym edyktem i przez dodanego im kuratora, w osobie p. adwokata Rybickiego z substytucyą p. adwokata Zbyszewskiego postanowionego.

Rzeszów, dnia 12. lipca 1867.

(1583) **Edykt.** (2)

Nro. 457. Odnośnie do tutejszo-sądowego edyktu z dnia 17. czerwca 1867 do l. 457, w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej pod dniem 21.. 22. i 24. czerwca 1867 l. 142, 143 i 144 umieszczonego, podaje się do powszechnej wiadomości. że pierwszy termin licytacyi realności pod l. k. 1 w Brzostku na dzień 24. sierpnia 1867 przeznaczony. przeniesionym został na dzień 28. sierpnia 1867. godz. 10tą rano.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzostek, dnia 5. sierpnia 1867.

(1584) **Concurs.** (2)

Nro. 8697. Postmeistersstelle bei dem neu zu errichtenden Postamte in Peczenižyn gegen Vertragsabschluß und 200 fl. Caution.

Dasselbe wird sich mit dem Briefpostdienste und der postämtlichen Behandlung von Geld und sonstigen Werthsendungen befassen und seine Verbindung mit dem Postamte Kolomea mittelst täglicher Fußbotenposten erhalten.

Bezüge des Postmeisters: Einhundert dreißig Gulden Bestallung, zwanzig Gulden Amtspauschale, einhundert fünfzig Gulden Botenpauschale jährlich, für Unterhaltung obiger Fußbotenposten tour und retour.

Gesuche sind unter documentirter Nachweisung des Alters, Wohlverhaltens, der Vermögensverhältnisse und bisherigen Beschäftigung binnen 3 Wochen bei der Postdirection Lemberg einzubringen.

Lemberg, am 3. August 1867.

(1535) **Edykt.** (3)

Nro. 12300. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pp. Karolinę i Zygmunta Kępińskich, że przeciw nim Hirsch Treller pod dniem 13. lipca 1867 l. 12300 o zapłacenie sumy wekslowej 2000 zł. w. a. z przyn. wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu wydany został pod dniem 16. lipca 1867 nakaz zapłaty.

Gdy miejsce pobytu pozwanych wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata p. Dra. Altha kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu krajowego.

Kraków, dnia 16. lipca 1867.

(1576) **Kundmachung.** (3)

Nro. 521. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Sołotwina wird hiemit bekannt gegeben, daß über Ansuchen des Stanislauer k. k. Kreisgerichtes vom 13ten März 1867 Z. 2815 zur Einbringung der von Mendel Pfeffer wider Boruch Spiegel ersiegten Wechselforderung von 190 fl. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung der im Lastenstande der, dem Philipp Hohol gehörigen Realität CN. 55 in Sołotwina unter Lastenpost 1 zu Gunsten des Boruch Spiegel versicherten Summe von 400 fl. öst. W. in zwei Terminen, u. zw. am 30. August und 30. September 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten und daß die zu veräußernde Forderung bei dem ersten Termine nur um den als Schätzungswertg angenommenen Nominalbetrag, bei dem zweiten Termine aber um was immer für einen Preis hintangegeben werden wird.

Die Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Sołotwina, am 29. Juni 1867.

(1575) **Concurs-Kundmachung.** (3)

Nr. 47123. Zur Wiederbesetzung der an der theologischen Facultät der k. k. Universität in Lemberg erledigten Lehrkanzel,

a) der Moraltheologie,
b) der Dogmatik,
c) des Bibelstudiums a. T.,
d) des Bibelstudiums n. T.,

womit ein Gehalt jährlicher 1000 fl. mit dem Vorrückungsrechte nach zehn Jahren in die höheren Gehaltsstufen von jährlichen 1200 fl. und 1400 fl. verbunden ist, wird die Concurs-Prüfung an den theologischen Facultäten in Lemberg, Prag und Olmütz am

zu a) 3ten und 4ten October 1867
" b) 10ten und 11ten " "
" c) 17ten und 18ten " "
" d) 24ten und 25ten " "

abgehalten werden.

Die Bewerber um die erledigte Lehrkanzel zu c). womit sistemmäßig die Vorträge über die orientalischen Dialecte gegen den Bezug der fixen Remuneration jährlicher 157 fl. 50 kr. verbunden sind, zu d). womit sistemmäßig die Vorträge über höhere Exegese gegen den Bezug der fixen Remuneration jährlicher 157 fl. 50 kr. verbunden sind, haben ihre vollständig instruirten Gesuche vor dem

zu a) 30. September
" b) 7. October
" c) 14. "
" d) 21. "

1867 bei dem Decane des Professorencollegiums der betreffenden theologischen Facultät zu überreichen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 27. Juli 1867.

Ogłoszenie konkursu.

Nr. 47123. Dla obsadzenia katedr opróżnionych na wydziale teologicznym c. k. uniwersytetu we Lwowie, mianowicie:

a) teologii moralnej,
b) dogmatyki,
c) nauki biblijnej star. zakonu i
d) nauki biblijnej now. zakonu,

z któremi połączoną jest płaca w rocznej kwocie 1000 złr. z prawem posuwania się w dziesięć lat do wyższych klas płacy w kwocie 1200 zł. i 1400 zł. rocznie, odbędzie się egzamin konkursowy na wydziałach teologicznych we Lwowie, Pradze i Ołomuńcu, a mianowicie:

co do a) w dniach 3go i 4go października 1867
" " b) " 10go i 11go " "
" " c) " 17go i 18go " "
" " d) " 24go i 25go " "

Kompetenci, którzy chcą się ubiegać o opróżnioną katedrę, wszelako co do c) w połączeniu z przepisanemi wykładami narzeczy wschodnich za pobieraniem stałej remuneracyi rocznej w kwocie 157 zł. 50 c., a co do d) w połączeniu z przepisanemi wykładami wyższej egzegietyki za pobieraniem stałej remuneracyi rocznej w kwocie 157 zł. 50 cent. w. a., mają swoje należycie uzasadnione podania przedłożyć:

co do a) przed dniem 30. września,
" " b) " " 7. października,
" " c) " " 14. "
" " d) " " 21. "

1867, dziekanowi grona profesorów dotyczącego wydziału teologicznego.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27. lipca 1867.

(1574) **Kundmachung.** (3)

Nr. 45721. Das k. k. Ministerium für Handel und Volkswirthschaft und das königlich-ungarische Ministerium für Ackerbau, Industrie und Handel haben mit dem Erlaße vom 19. Juni 1867 Z. 3335 das dem Herrn Schulem Samuely Gutsbesitzer in Lemberg auf die Erfindung „Marmorkerzen aus gewöhnlichen Stearin zu erzeugen" unterm 16ten April 1866 ertheilte ausschließende Privilegium auf die Dauer des zweiten, dritten und vierten Jahres verlängert.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 30. Juli 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 45721. C. k. ministerswo handlu i rolnictwa, tudzież królewsko-węgierskie ministerstwo rolnictwa, przemysłu i handlu, przedłużyły rozporządzeniem z dnia 19. czerwca 1867 l. 3335 nadany panu Schulemowi Samuelemu, właścicielowi dóbr we Lwowie pod dniem 16go kwietnia 1866 wyłączny przywilej na wynalazek „wyrabiania świec marmurowych ze zwyczajnej stearyny" na przeciąg drugiego, trzeciego i czwartego roku.

Co niniejszem do powszechnej podaje się wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 30. lipca 1867.

(1563) **Edykt.** (3)

Nr. 11112. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Liebe Blonder pod dniem 26go lipca 1867 przeciw Efroimowi Einhorn pozew o zapłacenia sumy wekslowej 300 zł. wniosła — i że na skutek tego uchwałą z d. 29go lipca 1867 do liczby 11112 nakaz zapłaty wydany został.

Ponieważ pobyt zapozwanego Efroima Einhorn nie jest wiadomy, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanemu tutejszego adwokata Dra. p. Rosenberga z substytucyą p. adwokata Dra. Hoborskiego na kuratora.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 29. lipca 1867.

(1570) **Edykt.** (3)

Nr. 11535. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, że na skutek rekwizycyi c. k. miejsko-deleg. sądu powiatowego w Krakowie z dn. 27. czerwca 1867 l. 7941 celem przedsięwzięcia dozwolonej przez tenże sąd uchwałą z dn. 27. czerwca 1867 liczb. 7941 egzekucyjnej sprzedaży ruchomości Wilhelma Majora własnych, według protokołu z dnia 3. grudnia 1864 do l. 23586 na rzecz Karola Mettnera w sprawie o 600 zł. w. a. i 3000 złp. z p. n. egzekucyjnie zajętych, a następnie według protokołu z dnia 14. września 1865 l. 18319 oszacowanych, zas według protokołu z dnia 22. listopada 1866 na rzecz Maryanny Jedrzejowskiej podzajętych na zaspokojenie jej należytości w sumie 65 zł. kosztami sądowemi i egzekucyjnemi 3 zł., 1 zł. 47 kr. i 3 zł. 77 kr. dwa termina, pierwszy na dzień 8. sierpnia 1867 a drugi na 22. sierpnia 1867, każdą razą o godzinie 10tej zrana, w mieszkaniu dłużnika w domu pod l. 6 przy ulicy Lubicz wyznaczone zostają.

Za zenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową sprzedać się mających ruchomości, które w pierwszym terminie tylko powyżej lub przynajmniej za cenę szacunkową, zaś w drugim terminie za jaką bądź od szacunkowej ceny niższą sumę najwięcej ofiarującemu za gotową zapłatę do rąk delegowanego komisarza sądowego złożyć się mającą sprzedane zostaną.

Kraków, dnia 10. lipca 1867.

(1566) **Edykt.** (3)

Nr. 39002. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Abischa Etteles przeciwko Drowi. Zygmuntowi Rodakowskiemu o zapłacenie sumy wekslowej 500 zł. w. a. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Dra. Zygmunta Rodakowskiego, ustanowił kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dra. Malinowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Męcińskiego, i że uzyskany przez powoda nakaz płatniczy z dnia 12go czerwca 1867 l. 32846 temuż ustanowionemu kuratorowi doręczył.

Wzywa się zatem p. Zygmunta Rodakowskiego, ażeby wszelkie możliwe środki obrony wspomnionemu zastępcy udzielił, lub sam takowe wniósł, gdyż w razie przeciwnym wszelkie z opieszałości wynikające złe skutki własnej winie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 10. lipca 1867.

(1571) **Concurs-Edict.** (3)

Nr. 919. Vom k. k. Krakauer Landesgerichts-Präsidium wird zur Wiederbesetzung der bei dem k. k. Landesgerichte erledigten Hilfsämter-Directions-Adjunctenstelle mit dem jährlichen Gehalte von 735 fl. der Concurs mit dem Beifügen ausgeschrieben, daß die Bewerber um diese Stelle ihre ordnungsmäßig belegten Gesuche binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung in das Amtsblatt der Gazeta Lwowska im vorgeschriebenen Wege anher zu überreichen haben.

Vom Präsidium des k. k. Landesgerichtes.

Krakau, am 2. August 1867.

(1572) **Edykt.** (3)

Nr. 661. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach podaje do powszechnej wiadomości, iż w skutek uchwały z dnia 28. maja 1867 l. 661 na prośbę Michała Leśniaka dla zaspokojenia sumy 60 zł. 40 kr. w. a. z p. n. rozpisuje się w drodze egzekucyi publiczna licytacya połowy gruntu pod Nrem. konskr. 8 w Zagorzanach położonej i do Jacentego Leśniaka należącej, która się odbędzie w trzech terminach, i to: dnia 29. sierpnia, 18. września i 2. października 1867 każdą razą o godzinie 10tej przed południem w tutejszym sądzie.

Warunki licytacyi w zwykłych godzinach urzędowych w kancelaryi sądu tutejszego przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Gorlice, dnia 28. maja 1867.

(1573) **Edykt.** (3)

Nr. 1928. C. k. sąd powiatowy w Makowie uwiadamia niniejszem Franciszkę Krupińską, córkę po zmarłym w Makowie naddrogowym Szymonie Krupińskim, że dla niej znajduje się w kasie depozytowej w Makowie kapitał 72 zł. 99 kr. odsetki do 31. grudnia 1865 w kwocie 39 zł. 13 kr. i odsetki 5procent od 1. stycznia 1866 aż do dnia podniesienia kapitału bieżące, i że sobie ma takowe w przeciągu jednego roku, licząc od pierwszego umieszczenia tego edyktu w urzędowej Gazecie tem pewniej podnieść, ile żeby po upływie tego czasu do kasy depozytowej w Wiedniu przeniesione były.

Maków, dnia 26. lipca 1867.

(1560) **Kundmachung.** (3)

Nro. 41087. Wegen Lieferung der Deckstofferfordernisse zur Conservirung der Staatsstraßen im Stanislauer Bezirke für das Jahr 1868 mittelst schriftlicher Offerten wird hiemit die Sicherstellungsverhandlung ausgeschrieben.

Das diesfällige Erforderniß besteht in der Beischaffung von

	fl.	kr.
1040 Deckstoffprismen von 54 Cub.' für die Karpathenhauptstraße im Betrage von	2379	55
dann 500 Deckstoffprismen für die Brzežaner Verbindungsstraße im Betrage von	1016	03
Zusammen 1546 Deckstoffprismen im Fiscalbetrage von	3395	58

österr. Währung.

Die allgemeinen und speciellen so wie auch die mit h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Z. 23821 kundgemachten Lieferungsbedingnisse können bei dem Stanislauer k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden aufgefordert, ihre deutlich und bestimmt gestellten Lieferungsanbote mit rechtsgiltig ausgestellten versiegelten Offerten bis zum 20. August 1867 beim Stanislauer k. k. Bezirksamte einzubringen.

Nachträgliche Anbote werden nicht berücksichtiget.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 19. Juli 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 41087. Dla zabezpieczenia dostawy materyału kamiennego, potrzebnego do utrzymania gościńców rządowych w powiecie Stanisławowskim na rok 1868, rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert.

Potrzebnem jest na ten cel dostarczenie

	zł.	c.
1040 pryzm po 54 sześciennych stóp na główny gościniec karpacki w cenie fiskalnej	2379	55
i 500 pryzm na łączny gościniec Brzežański w cenie	1016	3
Razem 1546 pryzm w cenie fiskalnej . .	3395	58

w wal. austr.

Inne ogólne i osobne, jakoteż tutejszem rozrozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone warunki dostawy można przejrzeć w c. k. urzędzie powiatowym w Stanisławowie.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się niniejszem, ażeby swoje wyraźnie i stanowczo opiewające oświadczenia względem dostawy przedłożyli w prawomocnie ułożonych i opieczętowanych ofertach do dnia 20. sierpnia 1867 c. k. urzędowi powiatowemu w Stanisławowie.

Poźniejsze oświadczenia nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19. lipca 1867.

(1577) **Konkurs.** (3)

Nro. 2821. Celem prowizorycznego obsadzenia opróżnionego miejsca oprawcy miejskiego z roczną płacą 100 zł. w. a. i odpowiedniem pomieszkaniem wraz z ogrodem rozpisuje się konkurs do dnia 1go września b. r.

Starający się o te miejsce wniosą w powyższym terminie swe podania w drodze przepisanej do zwierzchności gminy miasta Kołomyi i złożą dowody co do wieku, znajomości języka krajowego i życia nienagannego.

Od zwierzchności gminy.

Kołomyja, dnia 3. sierpnia 1867.

(1589) **Edykt.** (1)

Nr. 8734. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem pana Ludwika Nowosielskiego, że przeciw niemu jako żyrantowi wekslu z daty Sambor dnia 8. czerwca 1866 na 100 zł. w. a. w skutek prośby żyrataryusza Meilecha Finsterbuscha pod dn. 26. lipca 1867 do liczby 8117 nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł. w. a. wraz z odsetkami po 6 procent od dnia 9. września 1866 bieżącemi i kosztami sądowemi w kwocie 10 zł. 36 cent. w. a. wydanym został.

A gdy teraźniejsze miejsce pobytu p. Ludwika Nowosielskiego wiadome nie jest, więc ustanawia się kuratorem tegoż p. adwokata Dra. Kohna, a zastępcą ostatniego p. adwokata Dra. Ehrlicha i doręcza się temuż kuratorowi powyższy nakaz zapłaty.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 6. sierpnia 1867.

(1582) **Obwieszczenie.**

Nro. 1703. Podaje się niniejszem do publicznej wiadomości, że gmina miasteczka Bobowy w powiecie Grybowskim otrzymała równocześnie koncesyę do odbywania targów tygodniowych co czwartku każdego tygodnia, z wyjątkiem tych czwartków, na których uroczyste święta przypadną.

Przedmiotem obrotu tych targów będą wiktuały i płody surowe, sprzęty gospodarskie i rolnicze, wyroby należące do zakresu zwykłych podrzędnych zatrudnień u włościan okolicy, tudzież pospolite artykuły potrzeb dziennych.

Od c. k. urzędu powiatowego.

Grybów, dnia 9. lipca 1867.

(1561) **Kundmachung** (3)

Nr. 45722. Das k. k. Ministerium für Handel und Volkswirthschaft und das königl. ungarische Ministerium für Ackerbau, Industrie und Handel haben dem Herrn Adam Grodzicki Rentier aus Krakau, derzeit zu Wien, Graben, Nr. 8, auf eine Verbesserung der Gasbrenner ein ausschließendes Privilegium für die Dauer von 5 Jahren ertheilt.

Was hiemit in Folge Erlaßes des h. Ministeriums für Handel und Volkswirthschaft vom 10. Juni 1867 Z. 7015 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 28. Juli 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 45722. C. k. ministerstwo handlu i rolnictwa, jako też król. węgierskie ministerstwo rolnictwa, przemysłu i handlu, nadały p. Adamowi Grodzickiemu, kapitaliście z Krakowa, teraz osiadłemu w Wiedniu na Grabenie Nr. 8., wyłączny pięcioletni przywilej na wynalazek ulepszający świeczniki gazowe.

Co się niniejszem na mocy rozporządzenia wysokiego ministerstwa handlu i rolnictwa z 10. czerwca 1867 l. 7015 podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 28. lipca 1867.

(1568) **Edict.** (3)

Nr. 18405. Vom Przemyśler k. k. Kreisgerichte wird kundgemacht, daß zur Hereinbringung der durch Johann Młotkowski wider Boruch Lindenbaum ersiegten Summe von 2100 fl. ö. W. sammt 5% vom 1ten November 1865 laufenden Zinsen, Gerichtskosten im Betrage von 21 fl., 20 fl. 53½ kr., 9 fl. 72 kr., 15 fl. 88 kr. und 33 fl. ö. W., sowie der nunmehr zuerkannten Executionskosten im Betrage von 10 fl. 56 kr. ö. W. die exekutive Feilbiethung der $^{11}/_{12}$ Theile der Realität C. Nr. 175 in Przemyśl, welche ut Dom. IV. p. 7. n. 14., 15., 16. haer. Eigenthum des Exekuten Boruch Lindenbaum bilden, bewilliget, und diese bei diesem Kreisgerichte in 2 Terminen, d. i. am 9. September 1867 und am 7. October 1867 jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen abgehalten wird.

1. Zum Ausrufspreis wird der Schätzungswerth von 11.878 fl. 61 kr. ö. W. bestimmt, unter welchem Betrag diese $^{11}/_{12}$ Theile nicht an Mann gebracht werden.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet vor Beginn der Licitation das Vadium im runden Betrage von 1188 fl. im Baaren, oder in Pfandbriefen der galiz. Creditanstalt nach dem Kurse des Deponirungstages zu Händen der Licitations-Kommission zu erlegen, welches Vadium dem Ersteher in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Licitanten aber nach Beendigung der Licitation rückgestellt werden wird.

3. Sollte diese Realität in diesen 2 Terminen um den Schätzungswerth, oder unter demselben nicht veräußert werden, alsdann wird der Termin zur Festsetzung der erleichternden Bedingungen auf den 7ten October um 4 Uhr Nachmittags bestimmt.

Jeder Kauflustige kann den Schätzungsakt, den Tabularauszug und die übrigen Licitations-Bedingungen in der h. g. Registratur einsehen.

Von dieser Licitation werden beide Theile und sämmtliche dem Wohnorte nach bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, dagegen diejenigen, denen der diese Licitation bewilligende Bescheid entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden konnte, sowie diejenigen Gläubiger, welche nach dem 12. November 1866 als dem Ausfertigungstage des Tabularauszuges irgend ein Pfand oder Eigenthumsrecht bezüglich der feilzubiethenden Realität erworben hatten, zu Händen des in der Person des Hrn. Landesadvokaten Dr. Dworski mit Substituirung des Hrn. Landesadvokaten Dr. Reger bestellten Curator, sowie durch gegenwärtiges Edict verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, den 24. April 1867.

Edykt.

Nr. 18.405. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 2100 złr. w. a. z procentami po 5% od dnia 1. listopada 1865 bieżącymi i kosztami w kwotach 21 złr., 20 złr. 53½ kr., 9 złr. 72 kr., 15 złr. 88 kr. i 33 złr. w. a. jako też i kosztów niniejszej egzekucyi w ilości 10 złr. 56 kr. w. a. przez p. Jana Młotkowskiego przeciw Boruchowi Lindenbaum wywalczonej przymusowa sprzedaż $^{11}/_{12}$ części realności pod L. k. 173 w Przemyślu położonej jak Dom IV. p. 7. n. 14., 15. i 16. haer. do egzekuta należących dozwoloną zostaje, która w dwóch terminach, a to na dniu 9. września 1867 i na dniu 7. października 1867 każdą razą o godz. 10. przed południem w tym sądzie pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie:

1. Za cenę wywołania ustanawia się kwota szacunkowa 11.878 złr. 81 kr. w. a. niżej, której powyższe części realności sprzedane nie będą.

2. Każdy chęć kupienia mający winien będzie przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi sprzedającej wadium w kwocie 1188 złr. w gotówce albo w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego obliczonych wedle kursu z dnia depozycyi, która to kwota nabywcy w gotówce złożona, w cenę kupna wliczoną, innym zaś licytantom zaraz po ukończeniu licytacyi zwróconą zostanie.

3. Gdyby ta realność w tych dwóch terminach wyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedaną nie była, natenczas wyznacza się celem stawienia warunków ułatwiających termin na dzień 7. października 1867 o godz. 4. po połnduiu.

Akt szacunkowy, wyciąg tabularny i bliższe warunki licytacyjne są w tutejszo sądowej registraturze do przejrzenia.

O czem zawiadamia się obie strony, tudzież wszystkich wierzycieli hypotecznych z pobytu wiadomych do rąk własnych, nareszcie tych wszystkich wierzycieli i osób interesowanych, którymby uchwała sprzedaż publiczną tej realności dozwalająca z jakichkolwiek bądź przyczyn albo wcale nie, albo też przed terminem licytacyjnym doręczoną nie została, jako też i tych, którzy po wydaniu dnia 12. listopada 1866 wyciągu tabularnego realności tej na hypotece tej realności jakowe prawo zastawu lub własności uzyskali, przez edykta i do rąk dodanego im w celu zawiadomienia onych o tej licytacyi i do dalszych kroków kuratora p. adw. Dra Dworskiego z substytucyą p. adw. Dra Regera.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 24. kwietnia 1867.

(1547) **Kundmachung.** (3)

Nro. 1613. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Brzeżany wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Einbringung der durch den Hrn. Cajetan Ohanowicz ersiegten Summe von 170 fl. öst. W. sammt den vom 14. Juli 1864 zu berechnenden 4% Interessen, dann der Gerichtskosten von 23 fl. 84 kr. und der Executionskosten 7 fl. 60 kr., 5 fl. 58 kr. öst. W. und 19 fl. 78 kr. öst. W. und der gegenwärtigen mit 6 fl. zuerkannten, bei dem Umstande, als die zur executiven Feilbietung der dem Hrn. Thomas Starczewski gehörigen, zu Brzeżany sub CNr. 325 gelegenen Realität auf den 28. Februar, 1. April und 1. Mai 1867 bestimmten drei Terminen, wegen Mangel der Licitanten fruchtlos verstrichen sind, die öffentliche executive Feilbietung der obgedachten Realität blos in einem, auf den 6. September 1867 um 9 Uhr Vormittag bestimmten Termine unter nachstehenden Bedingungen bewilliget wird:

1. Die Licitation wird blos in einem Termine abgehalten werden.

2. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth derselben Realität mit 667 fl. 71 kr. angenommen.

3. Jeder Kauflustige ist verbunden, den 10ten Theil, nämlich 66 fl. 90 kr. öst. W. als Angeld zu Händen der Commission zu erlegen, welches dem Meistbietenden in den Kaufschilling wird eingerechnet werden.

4. Der Bestbieter ist verbunden, die erste Kaufschillingshälfte mit Einrechnung des im Baaren geleisteten Angeldes binnen 30 Tagen nach Zustellung des, die Licitation genehmigenden Bescheides, die zweite Hälfte hingegen binnen 3 Monaten gerichtlich darauf zu erlegen, im widrigen Falle die gedachte Realität auf dessen Gefahr und Kosten blos in einem Termine auch unter dem Schätzungswerthe feilgeboten und die erlegte Caution zu Gunsten der Gläubiger eingezogen werden wird.

5. Sollte die gedachte Realität am obbesagten Termine über oder um den Schätzungswerth nicht an Mann gebracht werden können, so wird diese Realität an demselben Termine auch unter dem Schätzungswerthe laut 6. Absatzes der schon früher bekannt gemachten Licitationsbedingungen am 9. Jänner 1867 Zahl 3158 um jeden Preis feilgeboten werden.

6. Nach Erlag des Kaufschillings wird dem Meistbietenden das Eigenthumsdecret ausgefolgt, die auf der besagten Realität haftenden Lasten auf den Kaufschilling übertragen und dem Meistbietenden die erstandene Realität in den physischen Besitz übergeben werden.

7. Die Intabulations- und Uebertragungsgebühr wird der Meistbietende aus eigenen Mitteln zu bestreiten haben.

Wovon der Bittsteller, der Execut, dann alle Hypothekargläubiger dieser Realität mit dem Bedeuten verständigt werden, daß die Licitationsbedingungen durch Edicte und Zeitungsblätter verlautbart werden, und daß diese Bedingungen, der Schätzungsact und der Tabularauszug in der hiergerichtlichen Registratur zur Einsicht bereit liegen. Endlich wird zur Vertretung derjenigen Gläubiger, welche später an die Gewähr gelangen sollten, oder denen dieser Bescheid aus was für immer einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, so wie den dem Leben und Aufenthaltsorte nach unbekannten Fr. Wilhelmine Kuczyńska und Elisabeth Starzewska der Landesadvocat Hr. Dr. Wolski zum Curator bestellt.

Brzeżany, am 25. Juni 1867.

(1543) **Ogłoszenie licytacyi.** (3)

Nr. 94. W celu wydzierzawienia prawa propinacyi wszelkich trunków miasta Niżankowic w jego obrębie przysługującego na czas od 1. stycznia 1868 do końca grudnia 1870 odbędzie się publiczna licytacya dnia 10. września 1867 r. w tutejszym urzędzie gminnym.

Cena wywołania czynszu dzierzawnego za każdy rok tej dzierzawy wynosi sumę 2311 zł. 90 kr. wal. austr.

Chęć zadzierzawienia mających wzywa się, ażeby w dniu powyższym do licytacyi się stawili i jako zakład kwotę 230 zł. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej złożyli. Warunki licytacyi mogą być każdego czasu w urzędzie gminnym tutejszym przejrzane.

Oferty ustne i pisemne na prawo propinacyi przyjęte będą z tem zastrzeżeniem, że najwięcej czynszu dający przy dzierzawie propinacyi się otrzyma.

Z urzędu gminnego.

Niżankowice, dnia 17. lipca 1867.

(1580) **Edict.** (2)

Nro. 13683. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanislau wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Menasche Haffler bekannt gegeben, daß wider ihn unterm 31. Juli 1867 z. Z. 13683 die Zahlungsauflage wegen der Wechselsumme von 30 fl. öst. W. s. N. G. über Ansuchen des Isaac Roth erlassen und dem zum Curator bestellten Advocaten Hrn. Dr. Skwarczyński mit Substituirung des Hrn. Advocaten Maciejowski zugestellt wurde.

Stanislau, am 31. Juli 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.